

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Δεν υπάρχει άλλοθι για δισταγμούς

Θα μπορέσει ο πρωθυπουργός να δαμάσει τους ακραίους του κόμματος και της κυβέρνησής του και να υπογράψει μία συμφωνία που θα βάλει τέλος στην αβεβαιότητα και στο μοιραίο συνεχές φλερτ με τη χρεοκοπία;

Μέχρι τώρα δεν έχει δείξει αποφασιστικότητα και παλινδρομεί μεταξύ

ρήξης και συμβιβασμού. Το κόστος της αναποφασιστικότητας, όμως, είναι πλέον τεράστιο για τη χώρα. Είναι εμφανές ότι η παράταση της διαπραγμάτευσης δεν αποσκοπεί σε μια καλύτερη συμφωνία.

Το πρόβλημα είναι να πειστούν τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ και οι κυβερνητικοί αξιωματούχοι. Και όλα αυτά,

ενώ είναι σαφές ότι τα κόμματα της υπεύθυνης φιλοευρωπαϊκής πλευράς θα κάνουν το καθήκον τους, θα κρατήσουν τη χώρα όρθια αν χρειασθεί.

Ο κ. Τσίπρας ξέρει καλά τους κινδύνους για τον τόπο.

Δεν έχει πλέον κανένα άλλοθι για περαιτέρω δισταγμούς. Έχει φτάσει

η ώρα να πάρει τις αποφάσεις του, έστω και αν αυτό σημαίνει ότι θα κονταροτυπηθεί με τους συντρόφους του και τους ακραίους οπαδούς της δραχμής και της ρήξης.

Εκτός αν επιτρέψει να τον οδηγήσουν κάποιοι σε μια εθνική καταστροφή για λόγους ιδεολογικής καθαρότητας και συνέπειας...

Η ΑΥΓΗ Του Θανάση Καρτερού

Ο Σαμαράς στη χώρα του ποτέ

Συχνά γίνεται λόγος για τον ξύλινο πολιτικό λόγο. Νά όμως που υπάρχουν και ξύλινα πολιτικά πρόσωπα. Κάποια από τα οποία μάλιστα εμφανίζονται εντελώς απελέκτα από τα αποτελέσματα των έργων και της πολιτικής τους. Αλλά και από το εκλογικό τοκεούρωμα. Κούτσουρα κανονικά. Θέλετε ένα παράδειγμα; Ο Αντώνης Σαμαράς. Ο οποίος ζήτησε με την τελευταία δήλωσή του σοβαρά, ου μην και αυστηρά, να ζητήσει συγγνώμη ο ΣΥΡΙΖΑ. Από ποιον; Από τον ίδιο, γιατί τώρα παραδέχεται και η νέα κυβέρνηση -λέει- τις επιτυχίες της παλιάς. Και από τον ελληνικό λαό -λέει- κυρίως. Για τα προεκλογικά ψέματα. Λέει.

Μπορείτε να γελάσετε όσο θέλετε, αν έχετε κέφι. Αλλά τα πράγματα είναι σοβαρά. Εδώ μιλάμε ότι μιλάει ο αρχηγός της αξιωματικής αντιπολίτευσης, εν μέσω μάλιστα μιας διαπραγμάτευσης ζωής και θανάτου. Και με τι μας κολλάει στον τοίχο ο αυτουργός των Ζαππειών, ο μνημονιομάχος που έγινε εν μια νυκτί μνημονιολάτρης, ο πολιτικός που κορόιδεψε όσο κανένας άλλος τις τελευταίες δεκαετίες τους Έλληνες; Με μια καταγγελία για τα ψέματα άλλων. Θαρρείς και οι Έλληνες τον ξαπέστειλαν επειδή τους είπε ψέματα ο ΣΥΡΙΖΑ κι όχι επειδή έχουν ακόμα στην πλάτη τα σημάδια από τη δική του πολιτική. Και τι βρίσκει να υπερασπιστεί; Το πρόσφατο παρελθόν, το οποίο προφανώς προτείνει και

ως μέλλον. Λίγη κοινωνική διάλυση ακόμα, λίγες περικοπές ακόμα, λίγη απελπισία ακόμα, λίγος Χαρδούβελης ακόμα. Αν δεν είχε παρεμβληθεί η λαϊκή ετυμνηγορία, θα συνεχίζονταν και θα ολοκληρωνόταν αυτή η πορεία προς την επιτυχία. Λέει. Αυτή είναι η πολιτική του πρόταση. Πίσω ολοταχώς. Κι από την πολιτική του πρόταση καταλαβαίνεις και την πολιτική του σκέψη. Τα συμπεράσματα που έβγαλε από τις εκλογές. Με τα ψέματα του ΣΥΡΙΖΑ τον διώξαμε. Με την αλήθεια θα τον ξαναφέρουμε. Στοιχειώδες, Γουότσον.

Έτσι πορεύεται ένα μεγάλο κόμμα που κάποτε ήταν από τους πυλώνες του συστήματος. Και τώρα μικραίνει και μικραίνει και μικραίνει. Με έναν αρχηγό που αρνείται να αντικρύσει την πολιτική, αλλά και την προσωπική του ήττα. Και είναι κρίμα που δεν βρίσκεται ένας γενναίος από τους διακεκριμένους της παράταξης να του πει να βγάλει το παλιό μαγνητόφωνο από την πρίζα. Να μην εκτίθεται στη γελοιοσύνη. Και να μην εκθέτει τη χώρα, σε μια στιγμή που είναι αναγκαία μια αντιπολίτευση του σήμερα κι όχι του χτες. Που να συμπάσχει με τους Έλληνες κι όχι να συμπράττει με του δανειστές.

Πότε θα ξυπνήσουν εκεί στη Ν.Δ.; Η Ελλάδα και η δημοκρατία χρειάζονται αξιωματική αντιπολίτευση. Με ιδέες και πρόγραμμα. Κι όχι τον Σαμαρά στη χώρα του ποτέ...

Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ ΤΑΣΟΣ ΠΑΠΠΑΣ

Διαισθάνονται τον κίνδυνο

Λοιδορίες και κλεψασμός: Αυτή ήταν η αντίδραση πολιτικών της αντιπολίτευσης και δημοσιολόγων που κινούνται σταθερά σε αντι-ΣΥΡΙΖΑ γραμμή στην είδηση ότι η Ρωσία πρότεινε επισήμως να γίνει η Ελλάδα το έκτο μέλος της Αναπτυξιακής Τράπεζας που προτίθεται να δημιουργήσει η ομάδα των BRICS.

Και μόνο το γεγονός ότι οι πέντε αναπτυσσόμενες χώρες (Κίνα, Ρωσία, Ινδία, Βραζιλία, Ν. Αφρική) επιλέγουν την Ελλάδα για εταίρο θα έπρεπε να προκαλεί τουλάχιστον ενδιαφέρον. Σε μια χώρα σαν τη δική μας, που βρίσκεται σε καθεστώς οικονομικής ασφυξίας και εκβιάζεται καθημερινώς από αντιπάλους οι οποί-

οι υποδύονται τους εταίρους, που δεν μπορεί να βγει στις αγορές για δανεισμό και έχει γίνει το κλοτσοσκούφι των ανεξάρτητων οίκων... αξιολόγησης, της δίνεται η ευκαιρία να διερευνήσει τη δυνατότητα να δανειστεί από πηγές, πέραν των γνωστών και μη εξαιρετέων.

Επίσης θα έπρεπε η αντίδραση να είναι θετική, όχι μόνο γιατί μπορεί να ευνοηθεί η Ελλάδα, αλλά και επειδή οποιαδήποτε συλλογική πρωτοβουλία που επιχειρεί να συγκροτήσει σε παγκόσμια κλίμακα ένα αντίπαλο δέος στην ασφυκτική υπεροχή του ΔΝΤ και της Παγκόσμιας Τράπεζας, δεν μπορεί παρά να έχει ευεργετικά αποτελέσματα στις καθημαγ-

μένες χώρες του πλανήτη που έχουν νιώσει στο πετσί τους την... αλληλεγγύη του ΔΝΤ και της Παγκόσμιας Τράπεζας.

Βεβαίως αυτό δεν σημαίνει ότι η νέα Αναπτυξιακή Τράπεζα των BRICS θα προσφέρει δωρεάν ή άτοκο χρήμα, όπως ειρωνεύονται οι αντίπαλοι αυτής της υπόθεσης, ωστόσο αντικειμενικά θα είναι ένας ισχυρός ανταγωνιστικός πόλος. Κι αυτό δεν αρέσει καθόλου στις νεοφιλελεύθερες ελίτ της Δύσης, στα πολιτικά και μιντιακά δεκανίκια τους, γιατί χρησιμοποιούν τους παγκόσμιους οργανισμούς για να χειραγωγούν μέσω της θηλιάς του χρέους τις κυβερνήσεις και να ελέγχουν τις χώρες που πέφτουν στην ανάγκη τους.

ΠΡΩΤΟ ΘΕΜΑ Τάσος Καραμήτσος

Ο Τσίπρας ξέρει

Τα πράγματα, όσο περνούν οι εβδομάδες, γίνονται όλο και πιο δραματικά αλλά εξίσου ξεκάθαρα για τη χώρα και τους νέους κυβερνήτες της. Και όταν λέμε κυβερνήτες δεν εννοούμε μόνο τον πρωθυπουργό, αλλά και τους δεκάδες υπουργούς, τα στελέχη, τις συνιστώσες και... δεν ξέρω γω ποιοι άλλοι τελικά αποφασίζουν ή νομίζουν ότι πρέπει να αποφασίζουν για όλους εμάς.

Τα λεφτά τέλειωσαν, η χώρα βρίσκεται σχεδόν σε στάση πληρωμών και για να πληρωθούν οι δημόσιοι υπάλληλοι και οι συνταξιούχοι στραγγίζεται ολόκληρο το κράτος μέχρι τελευταίο ευρώ. Κι αυτό, όμως, τελειώνει σε λίγες μέρες, άντε να βρεθούν μισθοί και συντάξεις μέχρι τον Ιούνιο.

Ο Σόιμπλε, όπως διαβάζετε σήμερα, επανέφερε τη... φιλική πρόταση-συμβουλή του στον Βαρουφάκη, παρόμοια με εκείνη που είχε κάνει και στον τότε υπουργό Οικονομίας Βενιζέλο: Φύγετε από την Ευρωζώνη, σας κλειδώνουμε την ισοτιμία της δραχμής με το ευρώ για να μην καταρρεύσετε, σας κλειδώνουμε και το χρέος κάπου στο σημερινό ύψος για να μας πληρώνετε και κάτι, άντε... επειδή σας αγαπάμε σας δίνουμε και μερικά δισ. ευρώ για οδοιπορικά να βγείτε στον δρόμο (ή στο πεζοδρόμιο;) και καλή τύχη...

Τι περιμένει, λοιπόν, ο Τσίπρας, που ως φαίνεται γνωρίζει καλά τα σχέδια του Σόιμπλε αλλά και τη δυστυχία που θα έρθει στην Ελλάδα αν φύγουμε από το ευρώ, και δεν υπογράφει μια συμφωνία; Σημασία έχει τι θα πει η Ζωή, ο Πάνος, οι «53» και μια κυρία βουλευτής που κάνει το μαλλί της σαν πτηνό ή πώς... θα τους μαθήσει ο ελληνικός λαός όταν θα χρεοκοπήσουμε κανονικά; Τι θα πει στη γιαγιά ο Βαρουφάκης που τώρα κάνει τον αντιστασιακό και λέει «δεν υπογράφω μια συμφωνία που δεν βγαίνει» όταν εκείνη θα στηθεί στην ουρά για να πάρει τη σύνταξή της και σύνταξη δεν θα βλέπει; Θα της γράφει από το Τέξας ή θα μοιραστεί τις καταθέσεις της οικογένειας Στράτου που μπορεί και να βρίσκονται (δεκαετίες τώρα) στο εξωτερικό;

Επειδή, λοιπόν, όλα αυτά τα ξέρει πολύ καλά ως φαίνεται ο πρωθυπουργός και όσο καθυστερεί τόσο κοντοζυγώνει το κακό, και επειδή ο ίδιος δεν θέλει να γραφτεί στην Ιστορία ως ένας από τους πρωθυπουργούς που χρεοκόπησαν τη χώρα, καλό είναι να τελειώνει. Οι τρεις προκάτοχοί του το σκέφτηκαν πιο έξυπνα. Από τη μια ο Κώστας Καραμανλής την έκανε με ελαφρά πηδηματάκια και δεν χρεώθηκε ούτε χρεοκοπία ούτε μνημόνια και από την άλλη ο ΓΑΠ αλλά και ο Σαμαράς προτίμησαν τα μνημόνια από τη χρεοκοπία. Αυτός τι θέλει να γίνει, ένας από τους λίγους πρωθυπουργούς που χρεοκόπησαν την Ελλάδα; Αντέχει να τον γράψει έτσι η Ιστορία;

Ας υπογράψει, λοιπόν, τη συμφωνία και όποιος δεν θέλει ας πάει σπίτι του, στην Κουμουνδούρου ή όπου αλλού επιθυμεί. Αλλιώς ας φύγει ο ίδιος και ας αφήσει να χρεοκοπήσουν την Ελλάδα η Ζωή, ο Βαρουφάκης, ο Παναγιώτης με τα BRICS, τους Ρώσους, τους Κινέζους και τα παραμύθια της Χαλιμάς. Ελεος πια με το φρενοκομείο!